

Terugblikje Geheugenkoor Alkmaar 21 december 2018

We maken lijf en stem los op het volgens Gertje bij ons allemaal bekende lied

*We voeren met een zucht
Al boven in de lucht
We zaten zo gezellig in het schuitje
En niemand kon ons zien
We hadden pret voor tien
Leve de zeppelin*

Grappige gebaren, leuke tekst. De middag begint goed!

Na het gezwaai met de armen en gestamp met de benen snel door naar het volgende onderdeel: Begroet elkaar met je gekste gezicht ... De een doet het graag, de ander wat beschaamd. In ieder geval al veel hilariteit!

Dan het namen/welkomslied. We zingen ieder onze (doop-)naam. Als Johanna aan de beurt is zingt ze jolig *Johanna de kerstvrouw!* Klopt helemaal, want Johanna heeft een vrolijke kerstmuts op en die zit haar met haar grijze krullen als gegoten.

Zo vlak voor de Kerst is het thema vandaag natuurlijk Kerst en Midwinter. We hebben dan ook drie mappen voor ons, een witte, een gekleurde en een doorzichtige. In de laatste zitten de kerstliedjes.

We beginnen met Rudolf, het rendier:

*Rudolf dat leuke rendier
Met zijn rode neus voorop,
Trekt in zijn slee de Kerstman
Over elke heuveltop.
Vroeger had hij geen vriendjes
En eenzaam was hij elke dag,
Tot op een keer de Kerstman
Rudolfs rode neusje zag.
Nu gaat hij steeds met hem mee
in de Kerstmistijd.
Trekt de Kerstman in zijn slee
Als hij langs de wegen rijdt.
Dan schijnt dat rode neusje
Als een lichtje in de nacht,
Rudolf dat leuke rendier
Heeft de Kerstman thuisgebracht.*

We gaan door met Jingle bells. De Engelse en de Nederlandse tekst staan naast elkaar afgedrukt. Een ieder zingt zoals hij dat dat het liefste doet. Met de belletjes erbij een vrolijk geheel.

*Jingle bells, jingle bells,
jingle all the way!
Oh, what fun it is to ride
in a one-horse open sleigh!
Jingle bells, jingle bells,
jingle all the way!
Oh, what fun it is to ride
in a one-horse open sleigh!*

*Jingle bells, jingle bells,
Hoor je overal
Jij en ik gaan samen in een
Slee langs berg en dal
Jingle bells, jingle bells,
Hoor je overal
Jij en ik gaan samen in een
Slee langs berg en dal*

Tweemaal per jaar komt er een Nieuwsbrief met informatie over het koor. In elke Nieuwsbrief vertelt een zanger iets over zichzelf. Altijd een verrassing wie het is. Marja verklapt dan ook niet wie het is, maar zegt wel vlakbij deze hoofdpersoon te staan. Marianne mompelt zacht “*Als ik het maar niet ben.*” Maar ze is het wel. De eerste reactie uit de kring is “Wat een leuke hond!” Ja, dat is Mira, de hond van Marianne. Die mocht natuurlijk mee op de foto. Marianne had aangegeven een keer iets van Andre Hazes te willen zingen. Dat doen we dan ook, *Een Beetje Verliefd*.

*Een beetje verliefd, ik dacht een beetje verliefd
Als ik wist wat jij toen dacht, had ik nooit op jou gewacht
Als een kind zat ik te dromen deze nacht ben jij voor mij
Maar die droom ging snel voorbij*

Een andere droom. Annie M.G. Schmidt beschreef het als Kerst op een ansichtkaart. Het vers heet *December* en staat onder dit Terugblikje.

Met het gitaarspel van Loek als begeleiding zingt Roos het lied *Streets of London* van Ralph McTell. Het refrein zingen we stemmig samen.

*So how can you tell me you're lonely
And say for you that the sun don't shine
Let me take you by the hand and lead you through the streets of
London
I'll show you something to make you change your mind*

Ria B verzorgt altijd de aankleding van de zaal. Kleden op de tafels, bloemen in het midden, snuisterijen. Elke keer weer een verrassing. Vandaag een prachtige creatie met kerstrozen, mooi neergezet met (nep-)sneeuw. Op de Facebookpagina van het koor staat een foto. De bloemen geeft ze na afloop altijd aan een zanger of een vrijwilliger cadeau. Dubbel plezier! Dit keer zijn Greta, Loek, Roos, Gertje en Marja de gelukkigen. Dank! De zangers worden verrast met een leuke attentie. Een speldje met een Vergeet-mij-nietje en een grappige kerstboomhanger.*

En zo sluiten we deze laatste koormiddag van het jaar af. Volgend jaar gaan we weer zingen, dansen, luisteren naar gedichten en genieten van het spel van onze muzikanten! En volgend jaar is al over ... vier weken!

Met vriendelijke groet,
Marja Ruts

December **vader**

Ontzettend veel kaarsjes
Een kerstman met laarsjes
Een varken van goud en een klavertje vier
Een rendier met vleugels
En zilveren teugels
Een huisje in 't bos met de deur op een kier
En sneeuw op de bergen en sneeuw in het dal
En klokken en torens en ijs overal
December de maand van de leugen in 't wit
Ik zeg dan ook enkel maar dit:

Het is nou eenmaal geen prentbriefkaart
Met sneeuw en met mos en met dennen
Met kaarsen en hulst en een open haard
De werkelijkheid is geen prentbriefkaart
Daar moeten we maar aan wennen

moeder

Veel aanloop, veel gasten
En heel hoge lasten
Geen tijd om te denken, dat vind ik zo naar
Ontzettend veel eten
Een schuldig geweten
En nobele plannen voor 't volgende jaar
Ethiek in de kranten maar 'k heb al gemerkt
Thuis blijft die ethiek tot het eten beperkt
Ik zeg dus maar eerlijk al klinkt het wat zuur:
December, erg duur en zo guur

Het is nou eenmaal geen prentbriefkaart
Met allemaal vrolijke mensen
In goud en in wit en met vrede op aard
De werkelijkheid is geen prentbriefkaart
Al blijven we dat wel wensen

Liesbeth

't Zal 't heerlijkste wezen
Om Dickens te lezen
Vlak onder de kerstboom en 't engelenhaar

Rob

Ik heb wel in de smiezen
Het moet flink gaan vriezen
We willen op schaatsen naar Gouda dit jaar
En 'k ga hard aan 't sparen, ik heb maar een riks

Liesbeth

Maar 't moet ook gaan sneeuwen

Rob

Ja, anders is 't niks
Ofschoon 't is niet nodig voor jou en voor mij
We denken de sneeuw er wel bij

't Wordt niet zo mooi als een prentbriefkaart
Maar 't kan er een beetje op lijken
Het kan ook wel zonder een open haard
En als je een jaar lang je stuivers bewaart
Dan kun je een boel bereiken

Sjaan

Laat zullie maar praten
Ik denk aan de vaten
De borden met beentjes, de kliek en 't karkas
En overal restjes
De vloer ligt vol besjes
De hulst valt zo uit en dan overal as
Het kleed zit vol kaarsvet en naalden van 't groen
En Sjaan die mot altijd de kamer maar doen
Voor mijn is december de maand van de vaat
Vandaar da'k er zó over praat
Ik g'loof niet meer zo aan zo'n prentbriefkaart
Die dingen zijn niet te vertrouwen
't Is mooi maar 't is mijn niet de moeite waard
Ik voel me weer jofel aan 't eind van maart
Dan ben ik niet meer verkouwen

* Het Vergeet-mij-nietje-speldje is speciaal ontworpen voor de Stichting Alzheimer Nederland en staat symbool voor een toekomst zonder dementie. Door het te dragen laat je zien dat je de mensen met dementie en hun naasten niet vergeet.